

var jeg på vej til de to, som stadig var der.
Min mor og min bror.

Min bror er græker med stort G.
Han bliver let fornærmet. Han elsker
fornøjelser. Han synes ikke, at andre
forstår ham. Han er altid imod alt og alle.
Rapkæftet. Hurtig til at synes om nogen,
men lige så hurtig til at synes dårligt om
nogen. Hver gang, at jeg taler om grækere,
tænker jeg på min bror. Den dag mor er
borte, er Grækenland også væk.

Ankomsten

Mor stod i døren til sin lejlighed, da jeg
kom. Men hun var ikke alene. I døren ved
siden af stod hendes nabo, Maria, med
sine tre børn. Jeg gav hånd til Maria. Hun
var fra Egypten. Bagefter hilste jeg på
børnene. Først derefter krammede jeg min
mor.

Hun har altid favnet bredere end mig. Det
vil sige, at jeg får plads nok hos hende,
men hun får ikke plads nok hos mig. Og
det er ikke et spørgsmål om kroppens
størrelse.

Mor bøjede sig for at tage min taske. Da
jeg ville stoppe hende, sagde hun: »Jeg kan
godt min søn, det kan du lige tro.«

Da vi var kommet ind i lejligheden, kunne
hun endelig få lov at vise sin glæde. Så
kom tårerne. Som altid. Jeg afbrød med
et spørgsmål: »Hvad er det, som dufter så
godt?« Mor lyste straks op. Hun tørrede
øjnene.

»Eftersom du ikke var her i påsken,
gemte jeg lidt til dig. Det er gedekød, som
står i ovnen. Stegt i smør sammen med
kartoffelbåde.

Mens maden blev færdig, pakkede jeg ud.
Jeg havde købt gaver til mor. Chokolade
og creme mod rynker. Hun sagde, at det